

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.420 van 27 mei 1997
in de zaak A. 72.759/X-7165.**

In zake : Ivo RUMERS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DAEM,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Jetselaan 32/2

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 6 januari
1997 namens Ivo RUMERS werd ingediend door zijn raadsman
W. DAEM, advocaat te Brussel, om de schorsing te vor-
deren van de tenuitvoerlegging van :

"het door alle deelnemende kandidaten behaalde
resultaat van het vergelijkend kwalificatieexamen
voor BM dat plaatsvond vanaf 14 oktober 1996 tot
7 november 1996 in de Transmissie- en Informatica-
school, ETrIS-6TTr te Peutie";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 7 maart 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1997, op welke datum de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 23 april 1997 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. COOLS die, loco Advocaat W. DAEM verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant-kolonel J. GOVAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 29 april 1969 gaat verzoeker na zijn dienst als dienstplichtige een wederdienstneming aan in de hoedanigheid van kandidaat-beroepsonderofficier voor zes jaar bij de landmacht.

Op 1 september 1969 wordt hij benoemd tot de graad van korporaal; op 23 juli 1970 wordt hij aangesteld in de graad van sergeant.

Op 26 juni 1971 wordt hij benoemd tot de graad van sergeant en opgenomen in het kader der beroepsonderofficieren.

Op 26 september 1975 wordt hij benoemd tot de graad van eerste sergeant; op 26 september 1980 wordt hij benoemd tot de graad van eerste sergeant-majoor; op

26 september 1988 wordt hij benoemd tot de graad van adjudant.

1.2. Op 24 mei 1993 vraagt verzoeker om te mogen deelnemen aan de toelatingsproeven, cursus en vergelijkend kwalificatie-examen voor de graad van adjudant chef zitting 1994.

Op 28 oktober 1993 wordt verzoeker op de lijst geplaatst van de kandidaten die mogen deelnemen aan de toelatingsproeven, cursus en vergelijkend kwalificatie-examen zitting 1994.

Op 14 februari 1994 wordt verzoeker medegedeeld dat hij niet geslaagd is in de toelatingsproef tot het vergelijkend kwalificatie-examen voor de graad van adjudant-chef zitting 1994. Hij wordt opgeroepen voor het herkansingsexamen.

Op 22 maart 1994 wordt aan verzoeker medegedeeld dat hij geslaagd is in de toelatingsproef tot het vergelijkend kwalificatie-examen.

Op 19 april 1994 wordt de lijst der geslaagden in de toelatingsproeven zitting 1994 medegedeeld. Verzoeker wordt vermeld als aanvaard om deel te nemen aan de vergelijkende kwalificatiewedstrijd van adjudant-chef in 1994.

Op 16 november 1994 meldt de commandant van het departement school van de Transmissie- en Informaticaschool aan verzoeker dat de kandidaat om gerangschikt te worden voor het geheel van het vergelijkend examen de helft van de punten moet hebben behaald. Aangezien verzoeker 722/2000 punten behaalde is hij niet geslaagd in het vergelijkend kwalificatie-examen (eerste mislukking).

1.3. Verzoeker neemt deel aan het kwalificatie-examen voor de graad van adjudant-chef dat plaatsvindt van 14 oktober tot 7 november 1996.

Op 7 november 1996 ondertekent hij een nota van de commandant van de Transmissie- en Informatica-

school voor kennisneming. In deze nota wordt verzoeker meegedeeld dat de kandidaat om gerangschikt te worden voor het geheel van het vergelijkend examen de helft van de punten moet hebben behaald en dat er in de ambtengroep 30 negenentwintig plaatsen werden opengesteld. Aangezien verzoeker 924/2000 punten behaalde is hij niet geslaagd in het vergelijkend kwalificatie-examen (tweede mislukking). Uit de bijgevoegde rangschikkingstabel blijkt dat er 18 kandidaten geslaagd zijn en batig gerangschikt werden.

Dit is de bestreden beslissing;

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat de verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing betwist; dat er over de door haar opgeworpen excepties slechts uitspraak moet worden gedaan indien zou blijken dat aan de beide cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten is voldaan, hetgeen ten dezen niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen

ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem berokkent als volgt omschrijft :

"De onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden examenresultaat van alle kandidaten berokkent aan verzoeker een materieel en moreel moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.

Aan het vergelijkend kwalificatieexamen voor BM namen 24 kandidaten deel. Daartegenover stonden 29 open betrekkingen van adjudant-chef. Hieruit volgt dat alle geslaagde kandidaten onmiddellijk kunnen worden benoemd.

Het is niet te voorspellen hoeveel open betrekkingen van adjudant-chef en hoeveel kandidaten voor deze betrekkingen er zullen zijn op het ogenblik dat verzoeker opnieuw kan deelnemen aan een vergelijkend kwalificatieexamen voor BM. Het komt als waarschijnlijk voor dat het aantal open betrekkingen in de toekomst niet zal stijgen terwijl er wellicht meer dan voldoende kandidaten zullen zijn. Het is duidelijk dat verzoeker hierdoor zowel moreel als materieel nadeel lijdt.

Vervolgens is het bij niet-schorsing van het examenresultaat van alle kandidaten duidelijk dat de andere kandidaten ervaring kunnen opdoen in hun functie van adjudant-chef, dit in tegenstelling tot verzoeker, zodat verzoeker hierdoor bij een latere beoordeling minstens de facto benadeeld wordt. Bij een later afweging van kandidaturen wordt immers in feite onder meer rekening gehouden met de door de kandidaten opgedane ervaring. Bovendien kan verzoeker uiteraard geen kandidaturen indienen voor benoemingen waarvoor de graad van adjudant-chef een vereiste is.

De aldus geleden nadelen zijn in hoofde van verzoeker zeer ernstig en moeilijk of niet te herstellen, indien niet onmiddellijk wordt overgegaan tot het schorsen van het examenresultaat van alle kandidaten";

3.2.1. Overwegende dat verzoeker meent dat hij later, na zijn twee mislukkingen in 1994 en 1996, "opnieuw kan deelnemen aan een vergelijkend kwalificatie-examen" voor adjudant-chef; dat hij echter geen derde kans kan krijgen om het vergelijkend kwalificatie-examen af te leggen; dat artikel 24, § 4, derde lid, van het ministerieel besluit van 14 november 1963 betreffende het statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de

medische dienst, bepaalt dat de kandidaten die bij twee vergelijkende examens mislukt zijn zich niet meer opnieuw mogen aanmelden; dat blijkt uit punt 429., b., van het reglement G9 met betrekking tot de "opleiding van de onderofficieren van het actief kader - cursussen, examens en bevorderingsproeven in de scholen van de landmacht" - dat de kandidaten die bij twee vergelijkende kwalificatie-examens mislukt zijn, definitief mislukt zijn en zich niet meer opnieuw mogen aanbieden;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker stelt dat het als "waarschijnlijk" voorkomt dat het aantal open betrekkingen van adjudant-chef in de toekomst niet zal stijgen terwijl er "wellicht" meer dan voldoende kandidaten zullen zijn; dat dit zuivere veronderstellingen zijn zodat het aangevoerde nadeel hypothetisch is;

3.2.3. Overwegende dat het nadeel niet moeilijk te herstellen is, aangezien bij een eventuele annulatie de loopbaan van verzoeker, inbegrepen zijn benoeming tot adjudant-chef, met terugwerkende kracht kan geregulariseerd worden op grond van artikel 40, § 2, 4°, van de wet van 27 december 1961 houdende statuut van de onderofficieren van het actief kader der land-, lucht- en zeemacht en van de medische dienst; dat er derhalve een retroactief rechtsherstel mogelijk is;

3.2.4. Overwegende dat verzoeker aanvoert "dat de andere kandidaten ervaring kunnen opdoen in hun functie van adjudant-chef, dit in tegenstelling tot verzoeker, zodat verzoeker hierdoor bij een latere beoordeling minstens de facto benadeeld wordt"; dat verzoeker niet concreet aanduidt op welke wijze de ervaring van de andere kandidaten hem bij een latere beoordeling zal benadelen; dat het immers niet evident is dat, wanneer andere onderofficieren in de graad van adjudant-chef ervaring zouden opdoen, verzoeker bij zijn beoordeling als adjudant hierdoor zou benadeeld worden;

3.2.5. Overwegende dat indien verzoeker, na een eventuele annulatie retroactief benoemd wordt tot adjudant-chef, hij tevens geacht dient te worden de anciënniteit in die graad te bezitten, zodat een eventuele kandidatuur tot adjudant-majoor niet in het gedrang komt;

3.2.6. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig mei 1900 zevenennegentig, door :

de H. A. BEIRLAEN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. S. DOMS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

A. BEIRLAEN.